

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **E. R. I. C. L., X.**, zastúpeného Advokátskou kanceláriou P., s. r. o., so sídlom B.K., proti odporcovi: **S. S.**, a. s., B.P., **o zaplatenie 13.826.352,69 Eur (416.532.701,23 Sk) s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2010, č. k. 85 Zm/12/1999-278, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2010, č. k. 85 Zm/12/1999-278 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. februára 2010, č. k. 85 Zm/12/1999-278 návrh navrhovateľa na vrátenie súdneho poplatku zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla 2009 evidovaným pod č. k. 85 Zm/12/1999-266 zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že súd nerozhodol vo výrokovej časti o vrátení súdneho poplatku za návrh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená z dôvodu podaného odvolania, vrátil spis tunajšiemu súdu, aby rozhodol o vrátení, resp. nevrátení súdneho poplatku.

Krajský súd v Bratislave zistil, že podaním, ktoré došlo na súd 14. apríla 2009, zobral navrhovateľ svoj návrh späť a súčasne podľa § 11 ods. 3 a ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení žiadal o vrátenie súdneho poplatku za návrh kráteného o 1%.

Súdny poplatok za návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu zaplatil pôvodný žalobca S. S., a. s., dňa 27. októbra 1999. Vo veci bol vydaný 20. júla 2000 zmenkový platobný rozkaz.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom od 1. januára 2009, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, sa vráti, ak sa konanie zastavilo, alebo ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz.

Podľa prechodných ustanovení k právam účinným od 1. januára 2009 (§ 18c ods. 6 cit. zákona) za úkony vzniknuté alebo za konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa vyberajú poplatky podľa doterajších predpisov, ak ďalej nie je uvedené inak.

Z uvedeného vyplýva, že zákon stanovuje vyberať poplatky za úkony navrhnuté alebo za konania začaté pred nadobudnutím účinnosti (pred 1. januárom 2009) zákona, podľa doterajších predpisov, a preto platí, že i vrátenie súdnych poplatkov sa spravuje doterajšími predpismi.

V odseku 7 cit. ustanovenia je stanovené, že pre konania začaté pred nadobudnutím účinnosti citovaného zákona, sa použije ustanovenie § 10 ods. 6, ktorý sa však nevzťahuje na daný prípad.

Ustanovenie § 18a upravuje režim prechodného spolupôsobenia skoršieho a neskoršieho práva. Toto ustanovenie sa vyrovná s režimom spoplatňovania úkonov navrhnutých a začatých pred účinnosťou zákona.

Konania, ktoré boli začaté a poplatkové úkony, ktoré boli navrhnuté pred nadobudnutím účinnosti zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Prechodné ustanovenie rešpektuje princíp retroaktivity, že právne normy pôsobia v zásade do budúcnosti a nie do minulosti.

Podľa úpravy platnej v rozhodnom čase, sa poplatok za návrh nevrátil, ak sa návrh vzal späť po vydaní platobného rozkazu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd na základe všetkých uvedených skutočností rozhodol tak, že zmení Uznesenie Krajského súdu v Bratislave a v zmysle § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, vráti navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok, krátený o 1% takto:

Súd navrhovateľovi vracia súdny poplatok vo výške 16.430,98 Eur prostredníctvom B.D., na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária P., s. r. o., K., č. účtu: X., vedený v X., a. s., B., po právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Bratislave Uznesením č. k. 85 Zm/12/1999-278 zo dňa 10. februára 2010, zamietol návrh navrhovateľa na vrátenie zaplateného súdneho poplatku. Uvedené uznesenie krajský súd vydal v zmysle pokynu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. júna 2009, ktorým mu vrátil spis, na základe odvolania navrhovateľa zo dňa 18. mája 2009 voči Uzneseniu Krajského súdu Bratislava sp. zn. 85 Zm/12/1999 zo dňa 30. apríla 2009. Dôvodom vrátenia spisu na nové rozhodnutie bola absencia výroku o vrátení, resp. nevrátení súdneho poplatku navrhovateľa, na ktoré procesné pochybenie navrhovateľ poukázal aj v odvolaní zo dňa 18. mája 2009.

Toto odvolanie podal navrhovateľ proti Uzneseniu Krajského súdu Bratislava sp. zn. 85 Zm/12/1999 zo dňa 10. februára 2010, ktoré mu bolo doručené dňa 19. februára 2010,

a ktorým konajúci súd zamietol návrh navrhovateľa na vrátenie zaplateného súdneho poplatku.

Navrhovateľ dňa 14. apríla 2009 navrhol zastaviť konanie vo veci a zároveň v zmysle § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (ďalej len „zákon“) požiadal o vrátenie zaplateného súdneho poplatku, kráteného o 1%. Krajský súd Bratislava, však tejto žiadosti navrhovateľa nevyhoviel, nakoľko dospel k názoru, že navrhovateľovi právo na vrátenie súdneho poplatku nevzniklo.

Svoje rozhodnutie o nevrátení poplatku konajúci súd odôvodnil iba poukazom na prechodné ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a to poukazom na § 18c ods. 6/ cit. zákona a § 18a cit. zákona. Podľa názoru konajúceho súdu, pokiaľ sa v uvedených ustanoveniach hovorí cit ...“za úkony vzniknuté alebo za konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa vyberajú poplatky podľa doterajších predpisov...” znamená to, že cit. „konania, ktoré boli začaté a poplatkové úkony, ktoré boli navrhnuté pred nadobudnutím účinnosti zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov“, ...“a teda, že cit. „podľa úpravy platnej v rozhodnom čase, sa poplatok za návrh nevrátil, ak sa návrh vzal späť po vydaní platobného rozkazu.“

S uvedeným názorom krajského súdu navrhovateľ nesúhlasí, má za to, že krajský súd posúdil otázku vrátenia poplatku po právnej stránke nesprávne a z procesného hľadiska je odôvodnenie napadnutého uznesenia nedostatočné, zmätočné, neustálené z hľadiska presného a jednoznačného určenia znenia zákona, podľa ktorého v tejto veci súd rozhodoval a to najmä z nasledovných dôvodov:

V napadnutom uznesení krajský súd uvažuje o „rozhodnom čase“, nešpecifikuje však, ktorý je podľa jeho názoru tento „rozhodný čas“. Z odôvodnenia uznesenia je možné iba predpokladať, že zrejme mal konajúci súd na mysli celé časové obdobie predchádzajúce nadobudnutiu účinnosti zákona č. 273/2007 Z. z. (prechodné ustanovenia § 18a k úpravám účinným od 1. júla 2007) a zákona č. 465/2008 Z. z. (prechodné ustanovenia § 18c k úpravám účinným od 1. januára 2009).

Z napadnutého uznesenia nie je vôbec zrejmé, ktoré znenie zákona platné k určitému dňu, aplikoval konajúci súd, a na základe akých právnych úvah dospel konajúci súd k názoru,

že práve toto znenie zákona je treba použiť pre posudzovanie nároku navrhovateľa na vrátenie/nevrátenie súdneho poplatku. Nie je navrhovateľovi ani zrejmé, či konajúci súd vychádzal z úprav zákona č. 71/1992 Zb. platného ku dňu podania návrhu – t. j. ku dňu 9. augusta 1999? Ak áno, prečo súd dospel k záveru, že vrátenie poplatku sa má posudzovať podľa znenia zákona starého 10 rokov, ktoré počas tohto obdobia bolo niekoľko krát novelizované? A pokiaľ dospel k takémuto záveru, podľa akého konkrétneho ustanovenia vtedy platného zákona rozhodol, že navrhovateľovi nie je možné vrátiť súdny poplatok?

Navrhovateľ je presvedčený, tak, ako už to uviedol v odvolaní zo dňa 18. mája 2009, že mu vznikol nárok na vrátenie súdneho poplatku, krátený o zákonnú výšku, a to z nasledovných dôvodov:

Zákon v platnom znení v § 11 ods. 3/ a 4/ ustanovuje:

(3) Poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo, alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz, alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci, alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

(4) Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Uvedené znenie citovaných ustanovení bolo do zákona zavedené novelou zákona č. 273/2007 Z. z. s účinnosťou od 1. júla 2009 a doplnené novelou zákona č. 465/2008 Z. z. Prechodné ustanovenia k zákonu, a ani k zmenám zákona účinným od 1. júla 2007, neupravujú žiadnym spôsobom postup pri vrátení zaplatených poplatkov v tom zmysle, ako to uvádza krajský súd v odôvodnení uznesenia a navrhovateľ má za to, že na každé konanie,

ktoré sa zastavilo, resp. kde bol návrh na jeho začatie vzatý späť pred prvým pojednávaním vo veci, aj keď bol už v minulosti vydaný platobný rozkaz, je potrebné aplikovať postup uvedený v § 11 ods. 3/ a 4/ zákona a v takýchto prípadoch má účastník konania nárok na vrátenie poplatku, kráteného o zákonom ustanovenú sumu.

Navrhovateľ má za to, že aj zo samotnej dikcie cit. ust. § 11 ods. 3/, ktorým ustanovuje, že ... poplatok sa vráti, ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním, bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz, alebo rozkaz na plnenie – je možné jednoznačne logicky vyvodiť, že platobný rozkaz musel byť vydaný v minulosti, pred samotným úkonom späťvzatia návrhu a je úplne irelevantné, kedy bol vydaný, nakoľko zákon ustanovuje, že na túto skutočnosť sa neprihliada, keď hovorí cit. ..“bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz..“. Je zrejmé, že v takomto prípade sa vôbec na tento platobný rozkaz neprihliada, a teda sa nemôže ani prihliadať na to, kedy bol tento platobný rozkaz vydaný.

Predmetné prechodné ustanovenia sa výlučne zaoberajú otázkou výberu súdnych poplatkov, pričom zákon neobsahuje definíciu pojmu vyberanie, resp. výber poplatkov. Podľa názoru navrhovateľa pod pojem „vyberanie poplatkov“ je potrebné zahrnúť súbor práv a povinností, ktoré sa týkajú určenia základu, sadzby, výšky poplatku, jeho platby a vymáhania a podobne. Navrhovateľ má za to, že pojem „výber poplatku“ nezahŕňa v sebe aj „vrátenie poplatku“, nakoľko je zrejmé, že ide o dva svojou podstatou úplne odlišné inštitúty. Pri vyberaní poplatkov je subjektom „výbercu“ súd a poplatník je subjektom povinným tento poplatok zaplatiť. Pri vrátení poplatkov je oprávneným subjektom poplatník, žiadajúci vrátenie poplatku a súd je subjektom povinným, za splnenia zákonných predpokladov, tento poplatok vrátiť. V danej veci bol poplatok už súdom vybratý a zaplatený dňa 27. októbra 1999.

V uvedenom prípade, keďže zákon v prechodných ustanoveniach výslovne rieši prechodné ustanovenia iba vo vzťahu k výberu poplatkov, ale absentuje výslovná úprava vrátenia poplatku, je podľa názoru navrhovateľa nevyhnutné rozlišovať:

1. deň vzniku poplatkovej povinnosti vo vzťahu k výberu poplatkov;

2. deň späťvzatia návrhu na začatie konania a tým aj vzniku nároku na vrátenie poplatku.

Podľa názoru navrhovateľa, konajúci súd mal použiť právnu normu (zákon č. 17/1992 Zb.), v znení platnom v deň vzniku nároku na vrátenie súdneho poplatku – uvedený postup je podľa názoru navrhovateľa jednoznačne akceptovaný v rozhodovacej praxi súdov a v princípe vychádza aj z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo/33/2000, z ktorého vyplýva, že ... nárok na vrátenie poplatku mohol vzniknúť až po procesnom úkone poplatníka o účinnom späťvzatí návrhu ...; „logicky vzaté, žiaden nárok predsa nemôže zaniknúť skôr, než vznikne ...“.

Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle, aby sa aj pri vracaní poplatkov postupovalo podľa predchádzajúcej právnej úpravy, bol by sa s uvedenou skutočnosťou vysporiadal výslovné v prechodných ustanoveniach.

Rovnako je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 13 ods. 3/ zákona č. 71/1992 Zb., ktorý ustanovuje, že:

3/ O vrátení poplatku podľa § 11, nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; a to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním. Ako z citovaného znenia § 13 ods. 3/ vyplýva, súd v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania pred prvým pojednávaním (tak, ako v tomto prípade navrhovateľa), môže rozhodnúť o vrátení poplatku aj po 3 rokoch od konca roka, v ktorom bol zaplatený. Z tejto dikcie jednoznačne vyplýva, že podľa tohto ustanovenia môže súd rozhodnúť aj o vrátení poplatkov, ktoré boli zaplatené pred napr. 10 rokmi, pokiaľ nastala skutočnosť, s ktorou zákon spája vznik práva na vrátenia poplatku (v tomto prípade jeho späťvzatie pred prvým pojednávaním vo veci).

Navrhovateľ je toho názoru, že súd mu mal vrátiť súdny poplatok, keďže takýto postup je jediný možný a spravodlivý a neexistuje ani logický a ani zákonný dôvod na nevrátenie súdneho poplatku a rozlišovanie, či bol návrh podaný pred, alebo po účinnosti predmetnej novely zákona. Z logického hľadiska - aký je rozdiel medzi späťvzatím návrhu

pred prvým pojednávaním u návrhu, podaného pred rokom a u návrhu podaného pred 10-imi rokmi? Navrhovateľ má za to, že ide o rovnaké prípady, a preto by mali byť tieto prípady z hľadiska poplatkov riešené rovnako. Postup konajúceho súdu rozlišovaním, či bol návrh podaný pred alebo po predmetnej novele, bez zákonnej opory, podľa názoru navrhovateľa diskriminuje účastníkov starších konaní, čo je v právnom štáte neprípustné.

V danom prípade navrhovateľ má za to, že splnil všetky podmienky § 11 ods. 3/ zákona tak, aby došlo k vráteniu súdneho poplatku (späťvzatie návrhu pred prvým pojednávaním a zastavenie konania).

Poukazuje taktiež na tú skutočnosť, že v danom prípade ide o mimoriadne vysoký súdny poplatok, ktorý bol zaplatený v maximálnej výške v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy – 500.000,- Sk a jeho nevrátenie navrhovateľovi znamená výrazný zásah do jeho majetkových práv.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vrátane konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, prihliadol na dôvody odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca v odvolaní uplatnil ako odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd je toho názoru, že tento odvolací dôvod je v prejednávanej veci daný.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh navrhovateľovi vo výške 16.596,95 Eur (500.000,- Sk) tak, že návrh navrhovateľa na vrátenie súdneho poplatku, zamietol.

Z obsahu spisu je zrejmé, že S. S., a. s. B., sa návrhom, ktorý došiel na súd 9. augusta 1999, domáhala vydania zmenkového platobného rozkazu

na zmenkovú istinu 213.255.384,23 Sk so 6% úrokom od 2. júna 1999 do zaplataenia, ďalej 710.852,- Sk zmenkovej odmeny a náhrady trov konania.

Uznesením z 23. marca 2000 (l. č. 104), ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. apríla 2000, súd pripustil zmenu návrhu a 20. júla 2000 vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi zaplatiť do 3 dní navrhovateľovi 416.532.701,23 Sk so 6% úrokom od 2. júna 1999 do zaplataenia, ďalej zmenkovú odmenu 1.388.442,- Sk a trovy konania v sume 500.000,- Sk, alebo v tej istej lehote podať odôvodnené námietky.

Odporca podal proti zmenkovému platobnému rozkazu v zákonnej lehote námietky.

Návrhom, ktorý došiel na súd 8. júla 2002, navrhovateľ navrhol zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa z dôvodu, že svoju pohľadávku zo zmeniek postúpil podľa § 524 a nasl. Obč. zák. zmluvou o postúpení pohľadávok z 22. decembra 1999 a z 28. júna 2000, spoločnosti S., a. s., B..

Podaním doručeným súdu 6. septembra 2002 spoločnosť C. C.C., so sídlom X., oznámila súdu zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa z dôvodu, že spoločnosť C. C., ktorá získala zmenky indosamentom zmluvou o postúpení pohľadávky formou notárskej zápisnice z 23. augusta 2001, postúpila pohľadávky na spoločnosť I. W. D., čím sa stala právnym nástupcom postupcu.

Uznesením z 2. mája 2003 súd pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho navrhovateľa vstúpila S. a.s.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. júna 2003.

Uznesením zo 17. júna 2003 súd pripustil, aby na miesto doterajšieho navrhovateľa vstúpil do konania C. C.C. L., V.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. júla 2003.

Uznesením zo 4. novembra 2008 súd pripustil zámenu účastníka na strane navrhovateľa na I. W. D. a uznesením z 8. januára 2009 zámenu účastníka na strane

navrhovateľa na E. R. I. C. L., W., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2009 a 12. februára 2009.

Súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zámene účastníka nariadil na 15. apríla 2009 pojednávanie.

Podaním, ktoré došlo na súd 14. apríla 2009 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že je správny názor navrhovateľa, podľa ktorého mu vrátenie súdneho poplatku za návrh prináleží. Právnym dôvodom bola účinnosť procesného úkonu späťvzatia návrhu pred prvým pojednávaním.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o vrátení súdneho poplatku za návrh vec nesprávne právne posúdil.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a za výpis z registra trestov s účinnosťou od 5. marca 2009 (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo, alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci, alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia, krátený o 1 %, najmenej však 6, 63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. O vrátení poplatku podľa § 11, nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak navrhovateľ vzal návrh na začatie konania, odvolania alebo dovolania späť pred prvým pojednávaním.

Pri navrhovateľovom dispozitívnom procesnom úkone späťvzatia návrhu v celom rozsahu z 9. apríla 2009, ktorý bol podaný na súd prvého stupňa osobne dňa 14. apríla 2009, a teda pred prvým pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 15. apríla 2009, je daný procesný úkon dôvodom aplikácie zákona, ktorý bol účinný v rozhodujúcom čase, teda v čase späťvzatia návrhu.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a to tým, že postupoval nesprávne, keď na návrh navrhovateľa na vrátenie súdneho poplatku neaplikoval zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a za výpis z registra trestov, účinný od 5. marca 2009.

V ustanovení § 11 zákona č. 71/1992 Zb. sú upravené jednotlivé prípady vrátenia súdnych poplatkov, ako aj podmienky ich vrátenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. súdny poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, sa vráti, ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz. Poplatok alebo jeho časť (preplatok) sa vracia krátený o 1 %, najmenej však 6, 63 eura.

V zmysle uvedených ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď navrhovateľovi nevrátil súdny poplatok za podaný návrh na základe späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním, krátený o 1%.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2010, č. k. 85 Zm/12/1999-278 aj z dôvodu, aby nebola porušená zásada dvojinštančnosti konania podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Keďže uznesenie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 85 Zm/12/1999-266 zo dňa 30. apríla 2009, neobsahovalo výrok o vrátení resp. nevrátení súdneho poplatku za návrh a odvolanie navrhovateľa zo dňa 14. mája 2009, nenapádalo výroky, ktorým súd konanie zastavil a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd toto

rozhodnutie nepreskúmaval.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V BratislaveB. 8. marca 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková